

РЕШЕНИЕ

№ 7219

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8135** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.211 вр. с чл.200, ал.1, т.12 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Е. П. В., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат В. от [населено място] [улица], № 82а, ап.3 СРЕЩУ ЗАПОВЕД №Л-180 от 26.07.2023г., издадена от Началник на Затвора –С., с която му е наложено наказание „Порицание“ за срок от 7 месеца.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. На първо място –се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, поради нарушаване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 от АПК. Конкретно се сочи, че в оспорения административен акт не се съдържа посочване на времето, в което е извършил твърдяното нарушение, в нарушение на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. От заповедта единствено можело да се установи, че е предоставил невярна информация, която е предоставил на медиите на 10.05.2023 г. и 11.05.2023 г. – за тези дати са вписани установени според ответната страна брой на лишените от свобода и задържаните лица, съответно за броя на надзорно – охранителния състав. Визира се, че не е посочен и деня, в който е дал информация на медиите. Липсва конкретика относно мястото на извършване, обстоятелствата при които е извършено нарушението, както и доказателствата, въз основа на които същото е установено. Счита, че е налице противоречие между посочените в оспорвания акт твърдения за нарушение и съответните правни разпоредби. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.В. по изложените в същата съобщения. Посочва, че от представените доказателства в твърдяната медия „Еuronews“ не се съдържа изявлението посочено в оспорваната заповед и писмената справка. Съдържа се друго изявление, а твърденията за брой надзиратели е отразено и казано от друг негов колега, поради което в тежест на наказващият орган е да докаже твърденията си. Счита, че на формално основание заповедта не отговаря на изискванията на закона. Претендира присъждане на разноските по делото.

Представя и писмени бележки, в които се позовава на съдебна практика, освен че поддържа вече изложените съобщения.

Ответната страна чрез юрк.Д. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на посочените в същата разпоредби и е мотивирана. Претендира се юрк. възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност по разноските на другата страна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 11.08.2023г. по отношение на връчен акт на 27.07.2023г. /л. 13/ е в срок, от адресат на акта, засегнат от последния, поради което трябва да се разгледа по съществуващото ѝ.

В тази връзка съдът установява следните фактически обстоятелства:

Не е спорно, че жалбоподателят е младши инспектор – надзирател I – ва степен в затвора в [населено място] I –ва категория.

В затвора [населено място] е постъпило писмо с вх. № 7453/22.05.2023 г. ЗА Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ Ц. Ц., относно изнесена информация от младши инспектор Е. В.- председател на синдикат на служителите на затворите в С. и колегата му Л. Й., са представили в медията Euronews, следната информация, а именно: „Вместо 35 надзиратели в момента около 25 охраняват 600 затворници в централния софийски затвор. Един надзирател застъпва постови и застъпваме на няколко поста на два, на три, но просто изпълняваме служебните си задължения и това е“. Посочено е, че информацията е била разпространена и от други медии.

Във връзка с изясняване на постъпили предварителни данни от горепосоченото писмо, със заповед № Л-107/25.05.2023 г. е назначена комисия, която да извърши проверка по повод достоверността и коректността на предоставената в медиите информация – интервю „Euronews“ на 12.05.2023 г. в 13:53 ч. – надзиратели на протест, блокират движението пред затворите. Комисията е посочила, че при преглед на сведения за вечерна проверка обр. НО – 12 е видно, че на вечерна проверка на 11.05.2023 г. лишените от свобода в затвора в [населено място] са 485. От изнесената информация за 600 лишени от свобода и задържани лица по реда на НПК от сведения за вечерна проверка, става ясно, че броя на лишени от свобода и задържани лица по реда на НПК е завишен с 115 лишени от свобода и задържани лица по реда на НПК. От проверка на ежедневна ведомост на служителите от надзорно – охранителния състав се състои от Д., КО 37 надзиратели и 5 стажант – надзиратели, от които 2 надзиратели, са осигурявали охраната на пост във външно лечебно заведение 5 – та МБАЛ, [населено място]. Във връзка с това посочват, че в затвора са се намирали 35 надзиратели и 5 стажант – надзиратели, което е с 10 надзиратели в повече от обявеното от младши инспектор В..

Комисията приключила проверката с изготвена справка с рег. № 8647/12.06.2022 г. (л.

87) по описа на Затвор С., с която жалбоподателят е запознат на 05.07.2023 г., в 16:00 часа. Комисията е констатирала, че Е. П. В. с изказването си пред медията Euronews, разпространено и в материал на Б., е представил неверни данни за броя на лишаване от свобода и задържаните лица по НПК, с които си действия е нарушил разпоредбите на чл. 3, т. 4 глава първа на Етичен кодекс за поведение на държавните служители от ГД „Охрана“ и ГД „Изпълнение на наказанията“ към Министъра на правосъдието - дейността на държавните служители се осъществява при спазване на следните етични принципи за поведение ...лоялност – поведение, насочено към утвърждаване на подобряване на авторитета и доброто име на институцията, също така е нарушил чл. 15 от глава втора, раздел I, от Етичен кодекс за поведение на държавните служители от ГД „Охрана“ и ГД „Изпълнение на наказанията“ към Министъра на правосъдието „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“, нарушил е и чл. 89 от раздел VI: „Държавният служител предоставя на обществеността точна и обективна информация...“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и Главна дирекция "Охрана" към Министерство на правосъдието, с който служителят е декларирал, че се е запознал на 07.10.2008 г.

Ответникът е констатирал, че жалбоподателят е нарушил чл. 194, ал.1 и ал. 2, т. 4 от ЗМВР - "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", като за посоченото нарушение се предвижда налагане на дисциплинарно наказание на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР - "нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР" "ПОРИЦАНИЕ" за срок от 6(шест) месеца до 1 (една) година.

Във връзка със спазване на процедурата на 05.07.2023 г., в 16 часа на мл. инспектор В. е връчена покана с рег. № 4736/26.06.2023 г. за запознаване с писмена справка и даване на допълнителни обяснения или възражения от дисциплинарно-разследващия орган (Д.) (л. 86), за това че следва в срок от 24 часа след запознаване с писмената справка има право да даде допълнителни обяснения или възражения адресирани до началника на затвора в [населено място] I –ва категория.

До служителят е изготвена покана рег. № 5226/11.07.2023 г. за даване на писмени обяснения от дисциплинарно-разследващ орган, като е предоставена възможност в срок до три дни да представи писмени обяснения, като посочи източника на информация, че са останали 25 надзиратели, които да пазят целия затвор. Липсват дата и час на връчване, както и подпис на служителя.

Представени са и два протокола с рег. № 10255/10.07.2023 г. и с рег. № 10718/18.07.2023 г. от които се установява, че на 10.07.2023 г., в 16:30 часа и на 18.07.2023 г. в 16:30 часа, чрез извършена проверка в „Деловодната система“ на затвора в [населено място] I – ва категория не са постъпвали писмени обяснения от младши инспектор Е. П. В., във връзка с връчена покана с рег. № 26.06.2023 г. по описа на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Въз основа на обстоятелствата установени от комисията и обобщени в изготвената от нея справка, началникът на Затвор С. е издал оспорената Заповед №Л-180/26.07.2023 г., с която на основание чл. 194, ал. 1, ал.2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, чл. 200, ал. 1, т. 12, във вр. с чл. 15, ал. 1, т. 3 във връзка с чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, на младши инспектор Е. П. В. – надзирател I-ва степен в затвора в [населено място]“, първа категория, е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от седем месеца.Посочено е, че така наложеното наказание е съобразено със заповед №

Л-804/23.02.2023 г. на ЗА главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца, считано от 24.02.2023 г., поради което му е било наложено наказание „Порицание“ със срок по – голям от минималния.

В съдебно заседание от 14.11.23г. от жалбоподателя са представени и приети от съда писмени доказателства както следва: списък на постове в затвора –С., утвърден от Началника на затвора с рег. № 2969/21.03.2022 г.; писмо до Началника на Затвора в С. по вх. № Л-2766/17.07.2023 г. от гл. Директор Ц., ведно със списък на служителите, от които да се снемат писмени обяснения; разпечатка от сайта на Е., съдържаща отразяването на протеста на 12.05.2023 г. и дадените интервюта пред медиата; протокол № 4 /09.06.2011 за избор на Е.; В. като председател на Синдикалното дружество в Затвора в С. към ССЗБ; Протокол № 1/05.02.2022 г. на ССЗБ, с който като член на Контролната комисия на ССЗБ е избран Е. В.; Заповед № ЮЛ-49/15.03.23 г. на Началника на затвора – С., с която освен задълженията по длъжностната си характеристика за длъжността „надзорник“ се вменяват допълнителни служебни задължения; Заповед № -Л3329/23 г. на ГД на ГД „ИН“ за налагане на наказание „Уволнение“ на Е. В.; жалба до АССГ от Е. В. срещу Заповед № Л-3329/23 г. на ГД на ГД ИН за налагане на наказание „уволнение“. Представените доказателства се намират от (л. 114 до л. 144 от делото)

СЛЕДОВАТЕЛНО: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице – адресат на заповедта, за което е налице правен интерес от обжалването и в преклузивния 14 - дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. С нормата на чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС са определени правомощията на началника на Затвора, като в т. 3 е регламентирано налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което съдът приема, че Началникът на Затвора С. е компетентен да издава заповеди за налагане на наказанието „порицание“ по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР на всеки от подчинените си служители. В предвидената от закона писмена форма и съдържа посочените в чл. 210 ал. 1 ЗМВР реквизити. Дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, като и препраща към изготвена Писмена справка рег. №8647/12.06.2022 г. от назначената комисия, извършила проверка за достоверността и коректността, относно изнесена в медии информация от младши инспектор В., което е взето предвид при издаването ѝ. Дисциплинарното наказание е наложено на оспорвания в срока, съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изпълнено е изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, а именно преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарнонаказващия орган да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В случая тази

процедура е спазена, доколкото в дадения срок от 24 часа след запознаване с писмената справка оспорващият е трябвало да представи писмени обяснения или възражения, но такива не са постъпили, видно от протоколи с рег. № 10255/10.07.2023 г. (л. 83) и с рег. № 10718/18.07.2023 г. (л. 82).

Относно приложението на материалния закон, СЪДЪТ съобрази следното: Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност. Тя е лична – съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР, и следва да се ангажира само при безспорно доказано дисциплинарно нарушение и неговото авторство. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице, е необходимо да се установи от фактическа страна деянието – действие или бездействие, което то е извършило. От обективна страна трябва да се докаже противоправността на това деяние, че е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, а от субективна страна следва да е налице вина на деца – умисъл или непредпазливост. За да е законосъобразен акта, с който се налага дисциплинарно наказание, следва да се установят посочените елементи на дисциплинарната отговорност и органът да е направил правилна преценка и да е изложил мотиви за всеки от тях.

Безспорно по делото е, че в проведено интервю на надзиратели пред медия Euronews със заглавие „Надзирателите на протест, блокират движението пред затворите (л.124), в действителност един от служителите е казал, че „В момента постоянно намаляваме, има напускане на служители и то ценни, които са си отдавна, стари и обучени“, пък каза колегата му Л. Й., по – нататък продължава с коментара си като заявява, че „...вместо 35 надзиратели в момента около 25 охраняват 600 затворници в централния софийски затвор. Един надзирател застъпва постови и застъпваме на няколко поста на два, на три но просто изпълняваме служебните си задължения и това е“ допълни той, т. е. касае се за коментар, който е направен от друг служител, а не от лицето Е. В.. Това обстоятелство съдът установи и чрез преглед на репортажа от протеста на надзирателите (намиращ се във v box 7), като отново се потвърди, че сочените в оспорваната заповед пред медия Euronews твърдения за представяне на неверни данни за броя на лишени от свобода и задържани лица по реда на НПК, не принадлежат на младши инспектор Е. В..

Не се спори по делото, че жалбоподателят заема длъжността надзирател I-ва степен в затвора в [населено място] I-ва категория. Последният обаче оспорва авторството на изявлението (видно от протокол в проведено по делото съдебно заседание, от 14.11.2023 г.), пред медия Euronews което се сочи в заповедта и в писмената справка. В тази връзка настоящият съдебен състав намира за нужно да отбележи, че на основание чл. 170, ал. 1 от АПК, ответната страна носи доказателствената тежест за доказване на онези факти и обстоятелства, посочени в оспорения акт като основание за неговото издаване. По преписката липсват каквито и да било доказателства, от които да се направи безспорен и категоричен извод относно авторството на изявлението. Такива не се събраха и пред съда.

В мотивите на Тълкувателно постановление № 3/07.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4/2007 г. на ОС на съдиите е посочено, че под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата

държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. В случая деянието е станало достояние чрез медиите, а това се отразява негативно върху авторитета на МВР като институция, респективно върху ГДИН, но по делото не е доказано безспорно, че автор на коментара е именно младши инспектор Е. В., напротив от доказателствата по делото се установи, че казаните твърдения са произлезли от друго лице. Във връзка с горепосоченото се установи, че е налице неизпълнение от страна на административнонаказващия орган на задълженията му по чл.35 от АПК, което обуславя материалната незаконосъобразност на заповедта.

Оспорената в настоящото производство заповед не съответства и на целта на закона – дисциплинарно наказание да бъде налагано само при безспорно доказано дисциплинарно нарушение, авторство и виновно поведение на жалбоподателя, с цел да се въздействат чрез наказанието върху това лице.

Предвид изложеното съдът счита, че са допуснати съществени нарушения на материалноправните разпоредби, регламентиращи предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание, поради което оспорената заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изложеното – по същество се приема от състава, че няма извършено нарушение.

Следователно жалбата е основателна и трябва да се уважи, ведно с последиците- осъждане на ответната страна за разноските по списък на (л.112) от 910лв. (900 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. представляваща ДТ), които да се платят на жалбоподателя. Не се споделя възражението на ответника, че 900лв. адвокатско възнаграждение е прекомерно, тъй като видно от чл.8, ал.2 т.3 от Наредба №1/2004г. следващото се такова минимално за дела по ЗМВР – е 750лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Е. П. В. от [населено място], ЕГН [ЕГН]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №Л - 180 от 26.07.2023 г. на началника на затвора – С., при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ Затвора – [населено място] към Министерство на правосъдието, с която му е наложено наказание „Порицание“ за срок от 7 месеца

ОСЪЖДА ГД „ИН“ да заплати на Е. П. В. ЕГН 7009196480от [населено място] [улица], № 82а, ап.3 разноски по делото в

размер на 910лв.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.211 ЗМВР.

Преписи на страните.

Съдия: